

Több évad után távozik a Tomcsa Sándor Színház színművésze, **Kulcsár-Székely Attila**.

Búcsúelőadását

Remények hajója

címmel a belvárosi református templomban tartja jövő kedden, június 13-án 18 órától.

A remények hajója mindig átvisz egyik partról a másikra, a rosszról a jóra, a csúnyáról a szépre, a kopárról a zöldre, a reménytelenről a reményteljesre, és fordítva. Csak két dologban lehetünk biztosak: abban, hogy ez a hajó folyamatosan ide-oda vitorlázik és abban, hogy nem mi vagyunk a kormányosa... — olvasható az előadás ismertetőjében.

Az előadást Kulcsár-Székely Attila állította össze József Attila, Székely János, Márai Sándor, Kányádi Sándor, Hamvas Béla, valamint Földes László, Hobo műveiből. A hangosítás felesége, **Kulcsár-Székely Melinda**, a plakát kisleánya, **Kulcsár-Székely Gábor** munkája.

Eladták a várost, levegőt!

Biztosan nem véletlen az előadás témája, a Kulcsár-Székely család nagy váltásra készül.

A színművész 2012 és 2016 között önkormányzati képviselőként az RMDSZ színeiben aktívan részt vett Székelyudvarhely közéletében. Megkérdeztük, hogy miért távozik és hová Székelyudvarhelyről.

Kulcsár-Székely Attila láthatóan nem gondolja, hogy fátylat kellene borítani a múltra, őszintén elárulta: amióta rendszerváltás történt a városházán, mind a közéletben, mind a színházban elfogyott körülötte a levegő.

Nem akart köpönyegforgató lenni, ezért „**amikor az RMDSZ úgy döntött, hogy az MPP-nek adja Székelyudvarhelyt** bizonyos személyes alkukért

és ennek egyik ára a polgármesteri szék lesz, én nem fordítottam hátat Buntának (aki még személyes jó barátom is) és végigcsináltam tisztességgel mellette a kampányt, kitartva ... politikailag mindenképp. Ennek az lett az eredménye, hogy az RMDSZ-ből is kiírtam magam, tehát

támogatás **tudtam: nincs több**, pályáznom
főlöszleges, tehát a színészi „szívszerelmem”, a szórvány-program is meghal...

Várja a miskolci Csodamalom

A színházzal sem volt fényes a viszonya, bár **Nagy Pál** igazgatóval úgy véli, mai napig jóban van. Minthogy a színház nem csak az igazgatóból áll, „amint a háttérrem megszűnt, onnan is kiállt a szekerem rúdja. Ahogy mondani szokás, egyik napról a másikra elfogyott körülöttem a levegő és döntenem kellett...”.

A választások utáni letargiából radiológus orvosnő felesége segítette ki azzal, hogy őt már többször hívták Magyarországra dolgozni különböző kecsegtető ajánlatokkal, ki kellene próbálniuk. Mivel sok barátjuk él a környéken, „vannak némi hegyek is, és, amivel kecsegtették a feleségemet, azt be is tartották...”, Miskolcot választották.

A színművésznek is akadt munka: „augusztustól a miskolci Csodamalom Bábszínházat erősítem, egyszerűen azért, mert az igazgató személyesen megkeresett és megkért, hogy segítsek...”

Udvarhely olyan, mint egy nagy szerelem

Kérdésünkre, hogy milyen érzésekkel távozik, azt felelte, hogy szegényes annak leírásához a magyar nyelv, de talán a legjobb kifejezés a vegyes.

„Volt az elmúlt években minden, hideg-meleg, gyönyör-fájdalom és még sorolhatnám, ami mind-mind **Székelyudvarhelyhez fog kötni egy életen át**. Olyan ez, mint egy nagy szerelem, ami mindent hoz magával, ami vele jár, természetesen a végét is... Mindig hevesebben fog egy kicsit verni a szívem, amikor „hazagondolok”, pláne, amikor majd „haza-haza járogatunk”... A nagy fájdalom, az ülkei ház, mert a „gyermekünk”, de amikor váltani kell, akkor **nincs értelme lacafacázni**
... csak majd csendben egy kicsit sírdogálni...” – írta a színész válaszelevelében.

Keverte a koktélt

Nyolc évig volt a Tomcsa Sándor Színház tagja. Előadásai közül leginkább a *Nórát* és a *Portugál* kedvelte, és persze egyéni előadásaira is nagyon büszke, „hiszen mindegyiket mind a mai napig játszom, ami azt jelenti, hogy igény van rá”.

És mindig is büszke leszek a „nagy dobásomra”, a *Korhely koktél* szilveszteri kabaréra, amely bebizonyította igazamat, annak az árán, hogy, ha addig szálka voltam sok jóakaróm szemében, utána gerenda lettem, és **ez**

azt jelenti, hogy jó csináltam

... – nyilatkozta Kulcsár-Székely Attila.